

Отже, розроблення оптимальної структури фінансового капіталу АПК поряд з розробленням та обґрунтуванням економічного механізму її оптимізації становлять важливе науково-практичне завдання. Таким чином, задля успішного функціонування на ринку, підприємство зобов'язане якісно формувати, розподіляти і використовувати фонди грошових коштів, власний капітал, обґрунтовано залучати зовнішні джерела фінансування.

1. Никончук В.М. Інноваційно-інвестиційна модель розвитку с/г підприємств / В.М. Никончук // Ціна, якість, витрати та ефективність виробництва в АПК. – К.: Нац. університет біоресурсів і природокористування України.-2010. – С. 96-98. 2. Боронос В.Г. Формування механізму оптимізації структури капіталу та його вплив на фінансовий потенціал підприємства / В.Г. Боронос // Механізм регулювання економіки. – 2010. – №3, Т.1. – С. 154-166. 3. Бланк И.А. Управление формированием капитала / И.А. Бланк. – К. : Ника-Центр, 2006. – 520 с. 4. Базилевич В. Д. Економічна теорія: Політекономія: Підручник. – 6-те вид., перероб. і доп. – К: Знання, 2007. – 719с. 5. Квасницька Р. Інструментарій та методи оптимізації цільової структури капіталу підприємства / Р. Квасницька // Економіст. – 2005. – № 5. – С. 73–75.

О.В. Багрій

студ. групи ЕФІМ-13

Науковий керівник – к. е. н., асист. каф. фінансів Чубка О. М.

АМОРТИЗАЦІЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЯК ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

З моменту переходу України на міжнародні стандарти обліку і звітності багато непорозумінь викликали питання сутності амортизації необоротних активів та методики нарахування амортизації у фінансовому та податковому обліку. Весь цей час фахівці звертали увагу на необхідність застосування єдиної методології при відображенні амортизації необоротних активів, оскільки норми Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» № 334/94–ВР [1] суперечили Положенням (Стандартам)

бухгалтерського обліку. Це призводило до невідповідності даних, які відображались у фінансовій та податковій звітності, зокрема у Звіті про фінансові результати та Декларації про прибуток підприємства.

Дане питання досліджували вітчизняні вчені, такі як: В. Андрійчук, Л. Городянська, Н. Виговська, І. Чалий, Л. Бернстайн, І. Назарбаєва, С. Евтушенко, В. Андрійчук, І. Бланк, М. Кісіль, В. Амбросов, О. Олійник, Г. Кірейцев, Я. Надворняк, Н. Іщенко. Суттєве значення для даної тематики мають також праці зарубіжних вчених – О. Боткіна, О. Добриніна, Т. Хачатурова, Л. Гітмана, М. Джонка, В. Шарпа.

Із прийняттям Податкового кодексу України суттєво змінились підходи до облікового відображення амортизації необоротних активів та методики нарахування амортизації у податковому обліку. За останнє десятиріччя вперше з'явилась реальна перспектива для об'єднання податкового та фінансового обліку в єдине ціле, оскільки ця проблема постійно хвилювала як бухгалтерів–практиків, так і науковців. Крім того, новий Податковий кодекс на законодавчому рівні уточнив класифікацію необоротних активів і максимально наблизив її до потреб фінансового обліку.

До прийняття Податкового Кодексу підприємства, які працювали за загальною системою оподаткування і сплачували податок на прибуток, були вимушені вести окремо фінансовий і податковий облік необоротних активів та їх амортизації. У фінансовому обліку порядок нарахування амортизації необоротних активів регламентувався П(С)БО 7 «Основні засоби», а у податковому обліку – Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств». З 1 січня 2011 року введено в дію Податковий кодекс, який усунув багато розбіжностей у фінансовому та податковому обліку амортизації.

По-перше, Податковий кодекс вдосконалив класифікацію основних засобів та інших необоротних матеріальних активів. Відтепер необоротні активи поділяються на 16 груп, а не на 4 як було у ЗУ № 334/94. По-друге, сьогодні в податковому обліку амортизація нараховується на кожний об'єкт основних засобів помісячно, що також не суперечить П(С)БО, а підприємство має право самостійно обирати метод нарахування амортизації, що підтверджує п. 145.1.9, а саме: «Нарахування амортизації в цілях оподаткування здійснюється підприємством за методом, визначеним наказом про облікову політику з метою складання фінансової звітності, та може переглядатися в разі зміни очікуваного способу отримання економічних вигод від його використання» [2, с. 196].

По-третє, в податковому обліку з'явилися такі поняття як «первісна вартість», «залишкова вартість», «вартість, яка амортизується», що

максимально наблизило методика податкового обліку до фінансового. Тепер у бухгалтера немає необхідності ведення подвійного обліку нарахування амортизації і дані податкового та фінансового обліку будуть тотожними, у фінансовій і податковій звітності також зникнуть розбіжності по сумах нарахованої амортизації, що, в свою чергу, зменшить розбіжності між розміром прибутку або збитку підприємства за звітний період.

Таким чином, запровадження Податкового кодексу зробило суттєвий крок до зближення податкового і фінансового обліку і частково усунуло розбіжності в питаннях обліку амортизації необоротних активів. Це дасть можливість зменшити протиріччя між податковим законодавством і Положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, полегшити роботу бухгалтерської служби підприємств і відображати у звітності більш реальну інформацію про суми нарахованої амортизації за звітний період.

1. Про оподаткування прибутку підприємств, Закон України від 28.12.1994 р. № 335/94-ВР: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>; 2. Податковий кодекс України від 2.12.2010 р. № 2755-IV: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.sta.gov.ua>.

Х.С. Барцик

студ. групи ЕФІм-13

Науковий керівник – к. е. н., доц. каф. фінансів Кондрат І.Ю.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ПАТ «ДРОГОБИЦЬКИЙ ЗАВОД АВТОМОБІЛЬНИХ КРАНІВ»

Сьогодні підприємства машинобудівної галузі України переживають кризу, яка почалась ще раніше економічної кризи 2008 року, завдяки успадкованому екстенсивному шляху розвитку цієї галузі. Тому досягнення прибутковості, фінансової стійкості, конкурентоспроможності стає для них першочерговим завданням, яке, в свою чергу, неможливе без раціональної фінансової політики.

Фінансова політика являє собою форму реалізації фінансової ідеології та фінансової стратегії підприємства в розрізі найбільш важливих аспектів фінансової діяльності на окремих етапах її здійснення.